

พระธรรมโยเอลและคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ็ดเวนตีสแห่งเลาดิเซีย - หมายเลขสิบเก้า

Jeff Pippenger

2025-12-25

หมายเลขสิบเก้า

สิ่งหนึ่งแห่งเผ่ายูดาห์เป็นพระนามหนึ่งของพระเยซู

ซึ่งเน้นถึงพระราชกิจของพระคริสต์ในการทรงประทับตราพระวาระแห่งคำพยากรณ์ของพระองค์

แล้วจึงทรงเปิดผนึกพระวาระนั้น ในวิวรณ์บทที่ห้า สิ่งหนึ่งแห่งเผ่ายูดาห์ ผู้ทรงเป็นรากของดาวิดด้วย

ได้ทรงมีชัยเพื่อเปิดหนังสือนั้น "ราก" ของดาวิดคือเจสซี และรากของเจสซีคือเปเรส และรากของท่านคือยูดาห์

และรากของยูดาห์คือยาโคบ และรากของยาโคบคืออิสอัค และรากของอิสอัคคืออับราฮัม

รากของดาวิดหรือเจสซี เมื่อกล่าวถึงร่วมกับสิ่งหนึ่งแห่งเผ่ายูดาห์

ย่อมเน้นถึงหลักการแห่งการเริ่มต้นและการสิ้นสุด ซึ่งคืออัลฟาและโอเมกา

เมื่อวิวรณ์ของพระเยซูคริสต์ถูกเปิดผนึกในวิวรณ์บทที่หนึ่ง

ลักษณะสำคัญประการแรกแห่งพระลักษณะของพระองค์คือ พระองค์ทรงเป็นอัลฟาและโอเมกา

พระองค์ทรงเป็นผู้ใดนั้น

ก็เป็นหลักการเดียวกันที่ถูกนำมาใช้เพื่อเปิดผนึกคำพยากรณ์ซึ่งสิ่งหนึ่งแห่งเผ่ายูดาห์ได้ทรงประทับตราไว้

เมื่อพระองค์ทรงกำหนดว่าเวลานั้นมาถึงแล้ว

การเปิดผนึกพระวาระเชิงพยากรณ์ของพระเจ้าเป็นองค์ประกอบหนึ่งของพระราชกิจแห่งการไถ่ของพระองค์

เมื่อพระองค์ทรงใช้ฤทธิ์เดชแห่งพระวาระของพระองค์ให้บังเกิดการฟื้นฟูทั้งหลายตามพระทัยของพระองค์

ซิสเตอร์ไวท์กล่าวว่า เมื่อหนังสือดาเนียลและวิวรณ์ได้รับความเข้าใจยิ่งขึ้น

จะเห็นการฟื้นฟูครั้งยิ่งใหญ่เกิดขึ้นท่ามกลางพวกเรา เป็นความสว่างแห่งพระวาระเชิงพยากรณ์ของพระเจ้าที่ก่อ

ให้เกิดการฟื้นฟูและการปฏิรูปตามพระทัยของพระองค์

ซิสเตอร์ไวท์เมื่อพิจารณาถึงยุคสุดท้าย

ได้กล่าวถึงการปฏิรูปครั้งยิ่งใหญ่ซึ่งเกิดขึ้นท่ามกลางประชากรของพระเจ้าในวาระสุดท้าย

การฟื้นฟูและการปฏิรูปทั้งหลายแห่งประวัติศาสตร์อันศักดิ์สิทธิ์นั้น ล้วนเกิดจากพระวาระของพระเจ้า และแต่ละ

ช่วงเวลาอันศักดิ์สิทธิ์เหล่านั้นล้วนชี้ไปยังการฟื้นฟูและการปฏิรูปครั้งยิ่งใหญ่ครั้งสุดท้ายซึ่งเริ่มขึ้นไม่นานก่อนก

ฎหมายวันอาทิตย์ การฟื้นฟูเหล่านั้นเกิดขึ้นจากการคลีตราพระวาระของพระเจ้า ฟาร์ร้องทั้งเจ็ดถูกผนึกไว้

เช่นเดียวกับที่หนังสือดาเนียลในบทที่สิบสองถูกผนึกไว้.

เมื่อเรานำลักษณะเชิงพยากรณ์ของช่วงเวลาแห่งการกระจัดกระจายซึ่งสัมพันธ์กับสัญลักษณ์ 1260

มาประยุกต์ใช้ เราจะพบว่าในวิวรณ์บทที่สิบเอ็ด โมเสสและเอลียาห์นอนตายอยู่ตามถนนเป็นเวลาสามวันครึ่ง

และเมื่อถึงข้อที่สิบแปด เวลาสำหรับพระพิโรธของพระเจ้าได้มาถึงแล้ว โมเสสและเอลียาห์เป็นตัวแทนของชนชา

ติของพระเจ้าก่อนที่เวลาการปิดโอกาสแห่งพระคุณสำหรับมนุษย์จะสิ้นสุดลง

พวกเขาถูกกระจัดกระจายเป็นเวลา 1260 วันเชิงสัญลักษณ์อยู่ตามถนนแห่งเมืองโสโดมและอีธิปต์

ซึ่งเป็นที่ซึ่งพระเยซูทรงถูกตรึงกางเขน

โมเสสและเอลียาห์ได้รับฤทธิ์อำนาจให้กล่าวคำพยานของตนตั้งแต่ข้อสามไปจนถึงข้อเจ็ด

ซึ่งเป็นตอนที่พวกเขาถูกสังหารบนถนน ยอห์นวัดพระวิหารเสร็จสิ้นในข้อสอง

แล้วโมเสสและเอลียาห์ก็ได้รับฤทธิ์อำนาจให้กล่าวคำพยานของตน โดยสวมผ้ากระสอบ

สารแห่งเอเลียห์และโมเสสได้ถูกมอบแก่ลัทธิแอ็ดเวนติสต์แบบมิลเลอร์ไรต์แห่งฟีลาเดลเฟียในปี 1844 และภายในปี 1863

เสียงของพวกเขาถูกฝังกลบไว้ใต้ธรรมเนียมและประเพณีที่สืบทอดต่อกันจากชั่วอายุหนึ่งไปสู่อีกชั่วอายุหนึ่ง พวกเขาได้รับฤทธิ์อำนาจให้กล่าวคำพยากรณ์ของตนเป็นเวลาสามปีครึ่ง โดยสวม "ผ้ากระสอบ" ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความมืดที่ทวีขึ้นเรื่อย ๆ ตั้งแต่ปี 1863 เป็นต้นไป

เมื่อเรานำคำนิยามของซิสเตอร์ไวท์เกี่ยวกับฟ้าร้องทั้งเจ็ดว่าเป็นตัวแทนของเหตุการณ์แห่งทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง และองค์ที่สองมาประยุกต์ใช้ตามแบบบรรทัดซ้อนบรรทัด เราจะประกอบสร้างประวัติศาสตร์หนึ่งขึ้น ซึ่งเริ่มต้นด้วยทูตสวรรค์องค์หนึ่งที่เสด็จลงมาพร้อมกับข่าวสาร แต่เมื่อพิจารณาตามแบบบรรทัดซ้อนบรรทัดนั้น ทูตสวรรค์องค์นั้นก็คือทั้งทูตสวรรค์ที่หนึ่งและองค์ที่สอง องค์หนึ่งวางเท้าข้างหนึ่งไว้บนแผ่นดินและอีกเท้าข้างหนึ่งไว้บนทะเลเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 และอีกองค์หนึ่งมาถึงในคราวแห่งความมืดหวังเมื่อวันที่ 19 เมษายน ค.ศ. 1844.

หลักเขตถัดไปในประวัติศาสตร์คู่ขนานแต่ละเส้นคือพระหัตถ์ของพระเจ้า ซึ่งสัมพันธ์กับตารางของฮาบากุก ในกรณีของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง ได้มีการจัดทำแผนภูมิปี 1843 ขึ้น แต่มีความผิดพลาดอยู่ในตัวเลขบางส่วน ในกรณีของทูตสวรรค์องค์ที่สอง พระหัตถ์ของพระเจ้าเป็นหลักเขตหนึ่งของตารางของฮาบากุก; ซึ่งเป็นภาพแทนเมื่อพระองค์ทรงถอนพระหัตถ์ของพระองค์ออกจากความผิดพลาดนั้น เมื่อพระองค์ทรงถอนพระหัตถ์ของพระองค์ออก ข่าวสารนั้นก็ค่อย ๆ พัฒนาไปอย่างต่อเนื่องจนถึงจุดสูงสุดที่การประชุมค่ายเอ็กซีเตอร์ ก่อนหน้าความมืดหวังในวันที่ 22 ตุลาคม 1844 ไม่นาน

เส้นทั้งสองเส้นระบุถึงข่าวสารที่แผ่ไปทั่วโลก

เพราะทูตสวรรค์ผู้มาถึงนั้นวางเท้าข้างหนึ่งบนแผ่นดินและอีกข้างหนึ่งบนทะเล และพระวิญญาณแห่งการดลใจได้แจ้งแก่เราว่าสิ่งนี้เป็นสัญลักษณ์ของข่าวสารทั่วโลก ทูตสวรรค์องค์นี้ยังระบุถึงการเริ่มต้นของช่วงเวลาการซึกซ้าในอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนอีกด้วย ณ จุดหมายแรกนี้ เราเห็นพระหัตถ์ของพระเจ้าทรงก่อให้เกิดการมูสาเช่นกัน เมื่อวันที่ 19 เมษายน ค.ศ. 1844 ในเชิงคำพยากรณ์ ดูประหนึ่งว่านิมิตนั้นได้มูสา แต่บรรดาผู้ที่มีความอดทนได้คอยอยู่ และแม้ว่านิมิตนั้นซึกซ้าอยู่ ก็หาได้มูสาไม่ แต่เมื่อเส้นที่เรากำลังก่อสร้างขึ้นนั้นเริ่มต้น การมูสาแห่งความมืดหวังครั้งแรกก็ถูกกำหนดไว้เป็นคุณลักษณะประการหนึ่งของจุดหมายแรกนั้น

ดังนั้น เครื่องหมายแห่งพระหัตถ์ของพระเจ้าและตารางของฮาบากุกจึงแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงปกคลุมความผิดพลาดไว้ แล้วภายหลังจึงทรงถอนพระหัตถ์ของพระองค์ออกจากความผิดพลาดนั้น ในประวัติศาสตร์ของพวกมิลเลอร์ไรต์

ความผิดพลาดนั้นได้รับการทรงยอมให้มีขึ้นโดยพระเจ้าในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1842 เมื่อแผนภูมิได้ถูกพิมพ์ และต่อมาความผิดพลาดนั้นก็ปรากฏชัดเมื่อปี 1843 สิ้นสุดลง แต่หลังจากนั้นอีกระยะหนึ่ง

องค์พระผู้เป็นเจ้าจึงทรงถอนพระหัตถ์ของพระองค์ออกจากความผิดพลาดในตัวเลขดังกล่าว ความผิดพลาดนั้นมีอยู่ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1842 จนถึงช่วงเวลาหนึ่งหลังจากความมืดหวังครั้งแรก สำหรับทูตสวรรค์องค์แรก พระหัตถ์ของพระเจ้าและตารางของฮาบากุกถูกกำหนดหมายไว้ในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1842 แต่การถอนพระหัตถ์ของพระองค์ออกไปในประวัติศาสตร์ของทูตสวรรค์องค์ที่สองจะเป็นช่วงสั้น ๆ หลังจากความมืดหวังครั้งแรก

สิ่งนี้บ่งชี้ว่าเครื่องหมายแห่ง "พระหัตถ์" เป็นช่วงเวลาเชิงพยากรณ์ ช่วงเวลาหนึ่งที่เริ่มต้นด้วยพระหัตถ์ของพระองค์ทรงปกคลุมความผิดพลาดไว้

แล้วจึงสิ้นสุดลงด้วยการที่พระหัตถ์ของพระองค์ถูกยกออกจากความผิดพลาดนั้น ช่วงเวลาแห่งการปกคลุมและการเปิดเผยโดยพระหัตถ์ของพระองค์นี้เป็นภาพประกอบของพระราชกิจของสิ่งห์แห่งเผ่ายูดาห์ เมื่อพระองค์ทรงผนึก แล้วภายหลังทรงแกะผนึกความสว่างเชิงพยากรณ์ พระองค์ทรงปกคลุมความจริงไว้ แล้วทรงเปิดเผยความจริงเต็มนั่นเอง—ในความสว่างอีกลักษณะหนึ่งซึ่งมิได้ขัดแย้งกับความสว่างเดิม พระองค์ทรงกระทำเช่นนั้นเพื่อก่อให้เกิดการฟื้นฟูและการปฏิรูปของเสียงร้องเที่ยงคืนแห่งขบวนการมิลเลอไรต์

ช่วงเวลาที่คุณประหนึ่งล่าช้า ซึ่งเริ่มต้นขึ้นเมื่อทูตสวรรค์เสด็จมา ได้สิ้นสุดลงเมื่อพระหัตถ์ของพระองค์ถูกยกออกไป ดังนั้นจึงทรงเปิดเผยผนึกความสว่างแห่งคำพยากรณ์ ซึ่งได้ก่อกำเนิด “ขบวนการเดือนที่เจ็ด” อันนำไปสู่ข่าวสารแห่งเสียงร้องยามเที่ยงคืน ณ การประชุมค่ายที่เอ็กซีเตอร์ ซึ่ง ณ ที่นั้นข่าวสารได้แปรสภาพเป็นดุจคลื่นมหาสมุทรที่หลังไหลท่วมทันกระทั่งถึงประตูที่ปิดลงในความมืดหวังครั้งใหญ่ การสำแดงฤทธิ์เดชของพระเจ้าผ่านการเปิดเผยพระวจนะของพระองค์ ได้ก่อกำเนิดการฟื้นฟูและการปฏิรูปที่ทวีความเข้มข้นขึ้นโดยลำดับ

ในปี 1863 ขบวนการมิลเลอไรต์แห่งลาโอติเซียถูกห้ามมิให้ข้ามแม่น้ำจอร์แดน และถูกกำหนดให้อยู่ในถิ่นทุรกันดารเพราะได้ขวางหินใส่เอลียาห์และโมเสส ข่าวสารของวิลเลียม มิลเลอร์คือข่าวสารของเอลียาห์ และข่าวสารพื้นฐานของมิลเลอร์ก็คือ “เจ็ดกาลเวลา” ของโมเสส การปฏิเสธ “เจ็ดกาลเวลา” เท่ากับเป็นการสังหารโมเสส และการปฏิเสธความจริงพื้นฐานที่มิลเลอร์ได้วางไว้ ก็เท่ากับเป็นการสังหารเอลียาห์ ในปี 1863 ผู้สื่อข่าวสารและตัวข่าวสารถูกสังหารลงบนถนน และนับจากจุดนั้นเป็นต้นมา หนทางเดียวที่จะพบพวกเขาได้คือการค้นหาหลุมศพของพวกเขาในทางโบราณของเยเรมีย์ พวกเขาตายอยู่บนถนน—กล่าวคือ จนกว่าพวกเขาจะเป็นขึ้นมาอีก พวกเขาเป็นขึ้นมาเมื่อ “เหตุการณ์ในอนาคตของฟ้าร้องทั้งเจ็ด” ซึ่งจะ “ถูกเปิดเผยตามลำดับของมัน” ถูกกล่าวซ้ำอีก—ในประวัติศาสตร์ของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน

เมื่อประวัติศาสตร์ของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งถูกวางทับลงเหนือประวัติศาสตร์ของทูตสวรรค์องค์ที่สอง โครงสร้างแห่งคำพยากรณ์ย่อมก่อกำเนิดจุดอ้างอิงสำหรับติดตามพระหัตถ์ของพระคริสต์ ซึ่งเป็นความสว่างบนหนทางแห่งเสียงร้องยามเที่ยงคืน ความสว่างดั้งเดิมของเสียงร้องยามเที่ยงคืนนั้นส่องสว่างแก่หนทาง และเป็นความสว่างแห่ง “พระกรขวารุ่งโรจน์” ของพระองค์ที่ทรงนำทางขึ้นไปตามหนทางนั้น

“ข้าพเจ้าดูประหนึ่งว่าตนเองถูกห้อมล้อมด้วยแสงสว่าง และกำลังลอยสูงขึ้น สูงขึ้นจากแผ่นดินโลก ข้าพเจ้าหันไปมองหาเหล่าผู้เชื่อในการเสด็จมาของพระคริสต์ในโลกนี้ แต่ไม่อาจพบพวกเขาได้ แล้วมีเสียงหนึ่งกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า ‘จงมองอีกครั้งหนึ่ง และจงมองให้สูงขึ้นอีกเล็กน้อย’ เมื่อได้ยินดังนั้น ข้าพเจ้าจึงเงยตาขึ้น และเห็นหนทางอันตรงและค้ำค้ำ ซึ่งถูกยกขึ้นอยู่สูงเหนือโลก บนหนทางนี้ เหล่าผู้เชื่อในการเสด็จมาของพระคริสต์กำลังเดินทางไปยังนครซึ่งอยู่ ณ ปลายสุดของหนทางนั้น เบื้องหลังพวกเขา ณ ตอนต้นของหนทาง มีแสงสว่างเจิดจ้าดวงหนึ่งตั้งอยู่ ซึ่งทูตสวรรค์องค์หนึ่งบอกข้าพเจ้าว่า นี่คือ ‘เสียงร้องในเวลาเที่ยงคืน’ แสงสว่างนี้ส่องตลอดแนวหนทาง และให้ความสว่างแก่เท้าของพวกเขา เพื่อว่าพวกเขาจะไม่สะดุด”

“ถ้าพวกเขาคงจับตาฟังอยู่ที่พระเยซู ผู้ทรงอยู่เบื้องหน้าพวกเขา ทรงนำพวกเขาไปยังนครนั้น พวกเขา ก็ปลอดภัย แต่ในไม่ช้าบางคนก็อ่อนล้า และกล่าวว่าเมืองนั้นยังอยู่อีกไกลมาก และพวกเขาคาดหมายว่าจะได้เข้าไปถึงก่อนหน้านั้นแล้ว จากนั้นพระเยซูจะทรงหนุนใจพวกเขาโดยทรงยกพระกรขวารุ่งโรจน์ของพระองค์ขึ้น และจากพระกรของพระองค์มีแสงสว่างส่องออกมา โบกไหวอยู่เหนือหมู่คณะผู้รอคอยการเสด็จกลับมา

และพวกเขาที่ร้องว่า ‘อาเลลูยา!’ ส่วนคนอื่น ๆ กลับผลุนผลันปฏิเสธแสงสว่างที่อยู่เบื้องหลังพวกเขา และกล่าวว่าไม่ใช่พระเจ้าที่ได้ทรงนำพวกเขาออกมาไกลถึงเพียงนี้ แสงสว่างที่อยู่เบื้องหลังพวกเขาก็ดับลง ings ให้ท่าของพวกเขายู่ในความมืดมิดอย่างสิ้นเชิง และพวกเขาก็สะดุด สูญเสียการมองเห็นหลักหมายและพระเยซู และตกจากทางลง ไปสู่โลกอันมืดมิดและชั่วร้ายเบื้องล่าง” Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, 57.

เมื่อพระคริสต์ทรงยกพระกรอันรุ่งโรจน์ของพระองค์ขึ้น พระองค์กำลังทรงใช้ “พระหัตถ์” ของพระองค์เป็นสัญลักษณ์แห่งพระราชกิจในการทรงนำประชากรของพระองค์ เมื่อเรานำการมาถึงของทูตสวรรค์องค์ที่สองมาพิจารณาพร้อมกับทูตสวรรค์องค์แรกผู้ซึ่งลงมาเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 เราพบว่าทูตสวรรค์ทั้งสององค์ต่างก็มีข่าวสารอยู่ในมือของตน

“ข้าพเจ้าได้รับการสำแดงให้เห็นถึงความสนพระทัยซึ่งสวรรค์ทั้งสี่มีต่องานที่กำลังดำเนินอยู่บนแผ่นดินโลก พระเยซูทรงมอบหมายให้ทูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธิ์องค์หนึ่งลงมายังโลกเพื่อเตือนบรรดาชาวโลกให้เตรียมพร้อมสำหรับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์ เมื่อทูตสวรรค์นั้นออกจากเบื้องพระพักตร์ของพระเยซูในสวรรค์ แสงสว่างที่เจิดจ้าและรุ่งโรจน์อย่างยิ่งก็ส่องน่ายู่เบื้องหน้าเขา ข้าพเจ้าได้รับการบอกกล่าวว่าพันธกิจของเขาคือทำให้แผ่นดินโลกสว่างไสวด้วยสง่าราศีของเขา และเตือนมนุษย์ถึงพระพิโรธของพระเจ้าที่กำลังจะมาถึง ...”

“ทูตสวรรค์ผู้ทรงอำนาจภาพอีกองค์หนึ่งได้รับมอบหมายให้ลงมายังแผ่นดินโลก พระเยซูทรงวางหนังสือคำเขียนฉบับหนึ่งไว้ในมือของเขา และเมื่อเขาลงมายังโลก เขาร้องประกาศว่า ‘บาปโหล่มแล้ว ลมแล้ว’ แล้วข้าพเจ้าเห็นบรรดาผู้ที่ผิดหวังนั้นเงยตาขึ้นสู่สวรรค์อีกครั้งหนึ่ง มองคอยการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าของตนด้วยความเชื่อและความหวัง แต่หลายคนดูประหนึ่งว่ายังคงอยู่ในสภาพมึนงง ราวกับหลับอยู่ กระนั้น ข้าพเจ้าก็สามารถเห็นร่องรอยแห่งความโศกเศร้าอย่างลึกซึ้งบนใบหน้าของพวกเขา บรรดาผู้ที่ผิดหวังได้เห็นจากพระคัมภีร์ว่าพวกเขาอยู่ในช่วงเวลาแห่งการรอคอย และพวกเขาจำต้องอดทนคอยการสำเร็จครบถ้วนของนิมิตนั้น หลักฐานเดียวกันซึ่งได้นำพวกเขาให้เฝ้าคอยองค์พระผู้เป็นเจ้าของตนในปี 1843 ก็ได้ทำให้พวกเขาคาดหมายพระองค์ในปี 1844 ด้วย กระนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าคนส่วนมากมิได้มีพลังอันเข้มแข็งซึ่งเป็นลักษณะเด่นแห่งความเชื่อของพวกเขาในปี 1843 ความผิดหวังของพวกเขาได้ทำให้ความเชื่อของพวกเขาหม่นลง” Early Writings, 246, 247.

ทูตสวรรค์ทั้งสองต่างก็เป็นหนึ่งในทูตสวรรค์สามองค์ ซึ่งรวมกันเป็นสัญลักษณ์เดียว ดังนั้น ทั้งสองจึงสอดคล้องกัน ในด้านข่าวสารที่พวกเขาเป็นตัวแทน แม้ว่าแต่ละองค์จะเป็นตัวแทนของข่าวสารเฉพาะของตนเองก็ตาม ทูตสวรรค์ทั้งสองมี “ข้อเขียน” อยู่ในมือ อันเป็นตัวแทนของบททดสอบ “ทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สองจะต้องดำเนินไปควบคู่กัน” กับทูตสวรรค์องค์ที่สาม

“พระเจ้าได้ทรงประทานข่าวสารแห่งวิวรณ์ 14 ให้มีตำแหน่งของตนอยู่ในแนวคำพยากรณ์ และงานของข่าวสารเหล่านั้นจะไม่ยุติจนกว่าจะถึงวาระปิดฉากประวัติศาสตร์ของโลกนี้ ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สองยังคงเป็นความจริงสำหรับกาลเวลานี้ และจะต้องดำเนินควบคู่ไปกับข่าวสารนี้ซึ่งติดตามมา องค์ที่สามประกาศคำเตือนของตนด้วยเสียงอันดัง ‘ภายหลังสิ่งเหล่านี้’ ยอห์นกล่าวว่า ‘ข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ มีอำนาจยิ่งใหญ่ และแผ่นดินโลกก็สว่างไสวด้วยรัศมีของท่าน’ ในความสว่างกระจ่างนี้ แสงสว่างของข่าวสารทั้งสามได้รวมอยู่ด้วยกัน” The 1888 Materials, 803, 804.

ซิสเตอร์ไวจึงระบุว่าหตุสวรคองค้ที่สามคือหตุสวรคองค้ในวืรณบถที่ลืบแปด และระบุว่าหตุสวรคองค้ที่หนึงและองค้ที่สองจะต้งด้าเนนควบคู้ไปกับประวัติศสตร์เชิงพยภกรณซึ่งเป็นภพแทนโดยหตุสวรคองค้ที่สามแห่งวืรณบถที่ลืบแปด ดั่งนััน นางจึงก้าล้งเชือมโยงภกรเสด็จลงมขงหตุสวรคองค้ที่หนึงเมือวันทึ 11 ลิงหคคม ค.ศ. 1840 เช้ากับ 9/11 และระบุว่าหตุสวรคองค้แห่งวืรณบถที่ลืบแปดนัันคือ "หตุสวรคองค้ที่สาม" หตุสวรคองค้ที่สามเป็นองค้สุดท้ยในบรรดทังสาม และมีหตุสวรคองค้ที่หนึงเป็นแบบล้งหน้า และด้วยเหตุนี้ ซิสเตอร์ไวจึงบอกให้เรทหรบว้าพันธภกขงหตุสวรคองค้ที่หนึงนัันเหมือกันทกภกรกับพันธภกขงหตุสวรคองค้แห่งวืรณบถที่ลืบแปด เพระพันธภกขงหตุสวรคองค้ทังสองคือภกร "ท้อให้แผ่นดินโลกสว้างใสดด้วยรัศมีขงท้อน"

"ฟ้อร้งทังเจ็ด" เป็นตัวแทนขงภกรแจกแจงเหตุภกรณต้อง ๆ ภพในประวัติศสตร์ขงหตุสวรคองค้ที่หนึงและองค้ที่สอง ซึ่งจะถูกท้อช้อในประวัติศสตร์ขงหตุสวรคองค้ที่สาม พระวืญญณแห่งภกรดลใจได้ทรงชึนว้า เมือเรณนำประวัติศสตร์เหล่านัันมาเรียง "บรรดบบบรรด" ภกรเสด็จลงมขงหตุสวรคองค้ที่หนึงในปึ 1840 ก็สอดคล้องกับภกรเสด็จลงมขงพระองค้ในเหตุภกรณ 9/11 ทังยั้งชึ้ให้เห็นชวสภกรทหสอบซึ่งต้งรับประทอนพร้อมกับพยนสองคน และเชือมโยงควมผิดหวังเช้ากับหมุดหมยภกร.

"ฟ้อร้งทังเจ็ด" เป็นตัวแทนขงชวงเวลขงพยภกรณซึ่งเรมด้นด้วยควมผิดหวังคร้งหนึงและสึนสุดล้งด้วยควมผิดหวังที่ยังใหญ่กว้า

เมือแนวเส้นแห่งค้พยภกรณขงภกรเสด็จลงมขงหตุสวรคองค้แรกถูกจ้ดให้สอดคล้องกับภกรมถึงขงหตุสวรคองค้ที่สอง ก็จะถูกท้อให้เกด "โครสร้งขงควมจรง" ควมจรงนัันถูกนัยามว้าเป็นสามช้นตอน โดยที่ช้นแรกและช้นสุดท้ยเป็นสึงเด็ยวกัน และช้นกล้งเป็นตัวแทนขงภกรกบฏ ภกรจ้ดหตุสวรคองค้สององค้แรกให้สอดคล้องกับบแผนนััน ย่อมท้อให้เกดโครสร้งซึ่งประกอบด้วยหตุสวรคองค้แรกและองค้ที่สอง อันเป็นภพประกอบขงหตุสวรคองค้ที่สามแห่งวืรณบถที่ลืบแปด และหตุสวรคองค้ที่สามแห่งวืรณบถที่ลืบแปดนัันเป็นภกรรวมกันขงทังหตุสวรคองค้แรกและองค้ที่สอง

หตุสวรคองค้ที่สามแห่งวืรณบถที่ลืบแปดประกอบด้วยเสียงสองเสียง เสียงแรกส้ร้งเป็นจรงเมืออคอรต้อง ๆ ในนครนัยอรภกฟ้งทลยล้งในเหตุภกรณ 9/11 และเสียงที่สองในช้อสึคือภกรหมยวันอหิตย ภพในชวงเวลต้งแต่ 9/11 จนถึงภกรหมยวันอหิตย หตุสวรคองค้ที่สามแห่งวืรณบถที่ลืบแปดเป็นภพแทนขงภกรรวมกันระหว้าหตุสวรคองค้ที่หนึงและองค้ที่สอง เมือช้อเท็จจรงเป็นเชนนี้ ภกรใช้ประวัติขงหตุสวรคองค้สององค้นัันแบบ "บรรดช้อนบรรด" เพือเป็นภพแทนขงประวัติขงหตุสวรคองค้ที่สามแห่งวืรณบถที่ลืบแปด ก็คือภกรจ้ดว้งหตุสวรคองค้ที่หนึงและองค้ที่สองให้สอดคล้องกับหตุสวรคองค้ที่หนึงและองค้ที่สอง

หตุสวรคองค้สององค้มถึง ณ ควมผิดหวังคร้งแรก และหตุสวรคองค้ทังสององค้มถึงควมสั่มพันธกัน ในเชิงพยภกรณ และทังสององค้ต้องก็มชวสภกรทหสอบซึ่งอยู่ ในมือขงหตุสวรคองค้นััน หมุดหมยถ้ดไปทึถูกน้อเสนอในเส้นนัันคือแผ่นจกรภกรขงฮบภกุก ซึ่งมควมสั่มพันธโดยตรงกับพระหัตถ์ขงพระเจ้า ในเส้นขงหตุสวรคองค้แรก แผนภมปี 1843 ถูกจ้ดท้อชึนในเดือนพภษภคคม ค.ศ. 1842 และในเส้นขงหตุสวรคองค้ที่สอง มไม่มีแผนภมใดเลย แผนภมได้สึนสุดล้งแล้วเมือถึงภกรมถึงขงหตุสวรคองค้ที่สอง หมุดหมยแห่งแผ่นจกรภกรขงฮบภกุกในเส้นขงหตุสวรคองค้ที่สอง คือภกรทึพระเจ้าทรงถอนพระหัตถ์ขงพระองค้ออกจกควมผิดพลดในตัวเลขขงแผนภมปี 1843

พระหัตถ์ของพระองค์ทรงปกคลุมความผิดพลาดประการหนึ่งไว้ในหลักหมายของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง และพระหัตถ์ของพระองค์ก็ถูกยกออก ณ หลักหมายเดียวกันนั่นเอง ในแนวของทูตสวรรค์องค์ที่สอง ดังนั้น หลักหมายแห่งตารางของฮาบากุกในแนวคู่ขนานของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สองจึงเป็นภาพแทนของสองขั้นตอน ในขั้นตอนแรก พระหัตถ์ของพระองค์ทรงปกคลุมความผิดพลาดไว้ และเมื่อสิ้นสุดช่วงเวลาของหลักหมายแห่งตารางของฮาบากุก พระองค์ทรงยกพระหัตถ์ของพระองค์ออก เวลาคอยทำนั้นเริ่มต้นขึ้นพร้อมกับการมาถึงของทูตสวรรค์องค์ที่สอง และเวลาคอยทำนั้นสิ้นสุดลงอย่างค่อยเป็นค่อยไป โดยเริ่มจากการที่พระองค์ทรงยกพระหัตถ์ของพระองค์ออก หลักหมายแห่งตารางของฮาบากุกเป็นภาพแทนของช่วงเวลาหนึ่งซึ่งถูกกำหนดหมายไว้ด้วยพระหัตถ์ของพระคริสต์ ณ จุดเริ่มต้น และด้วยพระหัตถ์ของพระองค์ ณ จุดสิ้นสุด

มีมือสองข้างถูกกำหนดไว้ ณ ความผิดพลาดครั้งแรก และทั้งสองข้างมีข่าวสารแห่งการทดสอบซึ่งจะต้องรับและกินเสียก่อน จากนั้น ช่วงเวลาเชิงพยากรณ์ช่วงหนึ่งซึ่งเป็นตัวแทนของความจริงอันเป็นรากฐานก็เริ่มต้นขึ้น โดยเริ่มด้วยพระหัตถ์ของพระเจ้าที่ทรงปกคลุม และสิ้นสุดลงด้วยพระหัตถ์ของพระองค์ที่ทรงเปิดเผย หมายความว่าถัดไปคือการประชุมค่ายที่เอ็กซีเตอร์ ซึ่งเสียงร้องในเวลาเที่ยงคืนได้แยกและชำระบรรดาผู้ที่ติดตามพระหัตถ์ของพระคริสต์เข้าสู่สถานบริสุทธิ์ที่สุด

เมื่อพระคริสต์เสด็จเข้าสู่ห้องบริสุทธิ์ที่สุด พระองค์ได้ทรงยกพระหัตถ์ขึ้นสู่สวรรค์และทรงปฏิญาณว่า เวลาจะไม่มีอีกต่อไป พระองค์เพิ่งได้ทรงผนึก "ฟ้าร้องทั้งเจ็ด" ซึ่งเป็นภาพแทนประวัติศาสตร์ของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สอง ซึ่งถูกกล่าวซ้ำอีกในประวัติศาสตร์ขององค์ที่สาม พระองค์ทรงผนึก "ฟ้าร้องทั้งเจ็ด" ดังที่พระองค์ได้ทรงผนึกคำพยากรณ์ของดาเนียลไว้ในบทยี่สิบสอง ในดาเนียลบทยี่สิบสอง ณ ช่วงแรกของช่วงเวลาเชิงสัญลักษณ์สามช่วง พระคริสต์ทรงยกพระหัตถ์ทั้งสองขึ้นสู่สวรรค์และทรงประกาศว่า เมื่อการกระจัดกระจายของประชากรของพระเจ้าเสร็จสิ้นลงแล้ว ผู้ที่กลายเป็น "คนที่น่าพิศวง" จะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์และถูกยกขึ้นเป็นเครื่องบูชา โครงสร้างของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สองซึ่งเรากำลังพิจารณาอยู่นี้ สอดคล้องกับพระหัตถ์ของพระเจ้าในทุกย่างก้าวโดยเชิงสัญลักษณ์

เมื่อพระองค์ทรงปกคลุมความจริงไว้ ก็ทำให้เกิดความผิดพลาดขึ้น และเมื่อพระองค์ทรงชักพระหัตถ์ของพระองค์ออก ก็เกิดความสว่างและความสว่างนั้นคือความสว่างแห่งข่าวสารเรื่องเสียงร้องเที่ยงคืน ความผิดพลาดครั้งแรกจนถึงความผิดพลาดครั้งใหญ่ย่อมมีลายพระหัตถ์ของอัลฟาและโอเมกา และถูกแสดงไว้ภายในโครงสร้างของความจริง เบื้องต้นเป็นตัวแทนของเบื้องปลาย และหมายสำคัญระหว่างความผิดพลาดทั้งสองนั้นแสดงให้เห็นผลของการผนึกและการเปิดผนึกตารางของฮาบากุก ซึ่งเป็นการเปิดผนึกทางเก่าแก่ของเยเรมีย์ด้วย และเป็นภาพแทนของรากฐานซึ่งพระวิหารถูกก่อขึ้นบนนั้นล่วงหน้าก่อนกฎหมายวันอาทิตย์ เมื่อพระวิหารที่สำเร็จแล้วถูกยกขึ้นเหนือภูเขาทั้งสี่ หมายสำคัญตรงกลางในพระวจนะแห่งความจริงเป็นภาพแทนของการกบฏ และในประวัติศาสตร์ซึ่งเป็นภาพแทนโดยการแยกครั้งสุดท้ายของข้าวมสาธิตกับข้าวละมานนั้น ย่อมสอดคล้องกับการกบฏของหญิงพรหมจารีโง่เขลา.

การกบฏซึ่งแสดงไว้โดยหลักหมายระหว่างทางแห่งแผ่นดินจารึกของฮาบากุกนั้น ถูกนำเสนอว่าเป็นสิ่งที่ดำเนินไปเป็นลำดับขั้น เพราะมีใช้หลักหมายระหว่างทางเพียงจุดเดียว หากแต่เป็นช่วงระยะเวลาหนึ่งซึ่งมีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดที่กำหนดไว้ ดังที่พระหัตถ์ของพระเจ้าเป็นภาพแทน

พระหัตถ์ของพระเจ้าปรากฏสองครั้ง ณ ความผิดหวังครั้งแรก
เพราะมีทูตสวรรค์สององค์ซึ่งต่างก็มีข่าวสารอยู่ในมือของตน
หลักหมายระหว่างทางถัดไปของการกบฏมีพระหัตถ์ที่จุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุด ดังนั้น
ภายในลักษณะเชิงพยากรณ์ของมันจึงมีพระหัตถ์สองครั้งเช่นกัน หลักหมายระหว่างทางประการที่สามของความ
ผิดหวังครั้งใหญ่ยิ่งนั้นชี้ให้เห็นว่าพระคริสต์ทรงยกพระหัตถ์ของพระองค์ขึ้นและทรงปฏิญาณต่อสวรรค์
ในข้อความตอนเดียวกันนั้นเองที่ฟ้าร้องทั้งเจ็ดถูกผนึกไว้ เช่นเดียวกับในดาเนียลบทที่สิบสอง ณ จุดเดียวกันนี้
นั่นเองที่ทูตสวรรค์ทรงกำหนดจุดสิ้นสุดของโครงสร้างเชิงพยากรณ์ของทูตสวรรค์สององค์แรกที่เรากำลังพิจารณา
อยู่ บัดนี้พระองค์ทรงยุติการประยุกต์ใช้เวลาเชิงพยากรณ์
และทรงวางพระองค์เองไว้ในตอนข้อความคู่ขนานในพระธรรมดาเนียล
ซึ่งในทีนี้พระองค์มิได้ทรงยกพระหัตถ์ของพระองค์ขึ้นเพียงข้างเดียว แต่ทรงยกขึ้นทั้งสองพระหัตถ์

ในดาเนียลบทที่สิบสอง มีช่วงเวลาเชิงพยากรณ์สามช่วงที่ถูกเปิดผนึกออกในกาลสุดท้าย
เพราะนี่คือสิ่งที่จะบังเกิดแก่ประชากรของพระเจ้าในกาลสุดท้าย
สิ่งแรกที่กล่าวถึงในนิมิตสุดท้ายอันเป็นจุดสุดยอดของดาเนียล
คือดาเนียลซึ่งเป็นตัวแทนของชนที่เสด็จอยู่ของพระเจ้า มีความเข้าใจทั้งในสิ่งนั้นและในนิมิตนั้น
สิ่งสุดท้ายที่ดาเนียลบันทึกไว้คือ วิธีที่ความรู้ซึ่งทวีขึ้นนั้นถูกใช้โดยสิ่งแห่งเผ่ายูดาห์
เพื่อก่อให้เกิดการฟื้นฟูและการปฏิรูปครั้งสุดท้ายท่ามกลางประชากรของพระเจ้า
ผู้ซึ่งมีลักษณะจำแนกว่าเป็นผู้มีความเข้าใจ
พระองค์ทรงทำให้การประทับตราประชากรของพระองค์สำเร็จโดยการเปิดผนึก "ฟ้าร้องทั้งเจ็ด" แห่งวิวรณ์
ควบคู่ไปกับการเปิดผนึก "สามช่วงเวลา" แห่งดาเนียลบทที่สิบสอง

เมื่อพระเยซูทรงระบุว่า ณ
ตอนปลายของช่วงสามวันครึ่งเชิงพยากรณ์แห่งการกระจัดกระจายอำนาจของประชากรของพระเจ้า
"การอัศจรรย์" ทั้งสิ้นจะสิ้นสุดลง—พระองค์กำลังทรงระบุถึงเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2023
ซึ่งเป็นเวลาที่ช่วงสามวันครึ่งแห่งความตายในถนนตามวิวรณ์บทที่สิบเอ็ดได้สิ้นสุดลง
บัดนี้การอัศจรรย์ทั้งหลายจะสิ้นสุดลงก่อนหน้ากฎหมายวันอาทิตย์ พระองค์ทรงกำหนดหมายเดือนกรกฎาคม
ค.ศ. 2023 โดยการชูพระหัตถ์ขึ้นไม่ใช่เพียงข้างเดียว หากแต่ทั้งสองข้าง การทรงกระทำเช่นนี้
พระองค์กำลังทรงหมายถึงการสิ้นสุดของเวลาการคอยช้า
ดังเช่นเมื่อพระองค์ทรงยกพระหัตถ์ออกจากความผิดพลาดในประวัติศาสตร์ของมิลเลอร์ไรต์
ความผิดหวังครั้งแรกเกิดขึ้นเมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 2020
ดังที่มีแบบอย่างไว้โดยความผิดหวังครั้งแรกของมิลเลอร์ไรต์ และเวลาการคอยช้าก็ได้เริ่มต้นขึ้นและดำเนินต่อไป
ปจนกระทั่งพระองค์ทรงเหยียดพระหัตถ์ของพระองค์ออกเป็นครั้งที่สองเพื่อรวบรวมประชากรส่วนที่เหลือของพร
องค์ในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2023

ความผิดหวังครั้งแรกถูกแสดงไว้โดยพระหัตถ์ของพระเจ้าที่ทรงปิดบังความผิดพลาด
ซึ่งสำหรับพวกมิลเลอร์ไรต์นั้นคือการระบุปี 1843 แทนวันที่ 22 ตุลาคม 1844
ความผิดหวังนั้นถูกแสดงไว้ในข้อสิบสองของบทที่สิบสอง
ความผิดหวังครั้งแรกถูกแสดงไว้โดยพระหัตถ์ของพระองค์ที่ทรงปิดบังความผิดพลาด
และเป็นแบบอย่างล่วงหน้าโดยพวกมิลเลอร์ไรต์ผู้ซึ่งมาถึงความผิดหวังครั้งแรก คำในข้อสิบสองคือ "มาถึง"
ความสุขมีแก่ผู้ที่คอยอยู่ และผู้ที่ "มาถึง" 1335; ความสุขมีแก่ผู้ที่ "มาถึง" ความผิดหวังของวันที่ 19 เมษายน
1844 คำที่แปลว่า "มาถึง" มีความหมายว่า "แต่ต้อง" พวกมิลเลอร์ไรต์ประสบความสำเร็จครั้งแรกเมื่อปี 1843
แต่ต้องปี 1844 ข้อสิบสองของดาเนียลบทที่สิบสองระบุถึงความผิดหวังครั้งแรกทั้งของวันที่ 19 เมษายน 1844
แต่โดยตรงยิ่งกว่านั้นคือความผิดหวังครั้งแรกของวันที่ 18 กรกฎาคม 2020

ช่วงเวลาแห่งคำพยากรณ์แรกและช่วงเวลาแห่งคำพยากรณ์สุดท้าย
ในบรรดาสามช่วงเวลาที่ถูกเปิดเผยในวาระสุดท้าย
เมื่อความรู้ที่ขึ้นและทำให้การแยกกันสุดท้ายระหว่างชาวสาส์นกับชาวละมานสำเร็จไป
ดังนั้นจึงชี้ให้เห็นว่าการเปิดเผยของความกระจ่างแห่งคำพยากรณ์ซึ่งประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันนั้น
เป็นช่วงเวลาแห่งคำพยากรณ์เดียวกัน.

วรรคแรกของข้อเจ็ด

คือจุดสิ้นสุดของการกระจัดกระจายแห่งสามวันครึ่งในวิวรรณ์บทที่สิบเอ็ดในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2023
และช่วงเวลาในข้อสิบสองคือจุดเริ่มต้นของการกระจัดกระจายเดียวกันนั้นในวันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 2020 อ
ลฟาและโอเมกาได้ทรงกำหนดประวัติศาสตร์ของฟ้าร้องทังเจ็ดในดาเนียลบทที่สิบสองไว้ว่าเป็นประวัติศาสตร์ซึ่ง
เริ่มต้นที่ความผิดหวังของวันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 2020
และสิ้นสุดลงอีกสามวันครึ่งเชิงสัญลักษณ์ต่อมาในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2023
สิ่งที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากันคือ
เมื่ออัลฟาและโอเมกาทรงกำหนดจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของเวลาล่าช้าครั้งสุดท้าย
พระองค์มิได้ทรงชูเพียงพระหัตถ์เดียว แต่ทรงชูพระหัตถ์ทั้งสองขึ้นสู่สวรรค์
และทรงปฏิญาณโดยพระองค์ผู้ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิตย์นี้รันดร.

พระบุตรของพระเจ้า ผู้ทรงเป็นบุตรมนุษย์ กำลังทรงปฏิญาณต่อพระบิดา ณ
ที่ซึ่งจุดสูงสุดของเรื่องราวแห่งประชากรพันธสัญญาของพระเจ้าได้เริ่มต้นขึ้น
เมื่อพระคริสต์ทรงเรียกอับรามเป็นครั้งแรกด้วยพระสัญญา และต่อมาทรงยืนยันพระสัญญานั้นด้วยคำปฏิญาณ
จงถอดรองเท้าของท่านออก เพราะท่านกำลังอยู่บนแผ่นดินอันบริสุทธิ์!

อักษรกลางแห่งช่วงเวลาพยากรณ์ทั้งสามนั้น

มิใช่อินโดเลียนอกจากความสำเร็จขึ้นโอเมกาของคำพยากรณ์เรื่องเวลาแห่งพันธสัญญา 430
ปีของอับรามและเปาโล ดังที่เป็นภาพแทนไว้ใน 1290 ปีของข้อที่สิบเอ็ด
เมื่อเข้าถึงข้อนี้ด้วยความเข้าใจแบบมิลเลอไรต์ ก็จะมีระยะถึงระยะเวลาเตรียมการสามสิบปีสำหรับสันตะสำนัก
แล้วต่อด้วย 1260 ปีแห่งการข่มเหงโดยสันตะสำนัก 430
ปีของอับรามเป็นภาพแทนของการเป็นทาสและการช่วยกู้ในชนชาติหนึ่งโดยเฉพาะ
ควบคู่กับที่สามสิบปีแรกเป็นภาพแทนขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงเข้าสู่พันธสัญญากับอับราม
การเตรียมการสามสิบปีสำหรับบุโรหิตเริ่มขึ้นในปี 1989 ณ เวลาแห่งที่สุดปลาย และสามสิบปีนั้นสิ้นสุดลง ณ
กฎหมายวันอาทิตย์ เมื่อข้อนี้ระบุว่าสิ่งน่าสะอิดสะเอียนแห่งความรกร้างจะถูกตั้งขึ้น
และจากนั้นจะข่มเหงประชากรของพระเจ้าตลอด 1260 ปีเชิงสัญลักษณ์ ซึ่งสอดคล้องกับ 42
เดือนเชิงสัญลักษณ์ของยอห์นในวิวรรณ์บทที่สิบสาม

ขบวนการปฏิรูปของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันเริ่มต้นขึ้นในปี 1989 เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงเริ่มพระราชกิจของ
พระองค์ในการเตรียมฐานะบุโรหิตเพื่อรับใช้ในช่วงวิกฤตยามเที่ยงคืน ซึ่งเริ่มต้นขึ้น ณ กฎหมายวันอาทิตย์
อัลฟาและโอเมกาทรงยืนอยู่เหนือน้ำแห่งฮิดเดเคล และทรงชูพระหัตถ์ทั้งสองขึ้นสู่สวรรค์ ทรงปฏิญาณว่า
เมื่อการกระจัดกระจายตั้งแต่วันที่ 18 กรกฎาคม 2020 จนถึงเดือนกรกฎาคม 2023 สำเร็จครบถ้วนแล้ว การอ
ศจรรย์ทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับพระราชกิจของพระคริสต์ในการผนวกรวมสภาพพระเจ้าของพระองค์เข้ากับสภาพ
มนุษย์จะเสร็จสิ้นลง

นี่คือพระราชดำรัสประกาศเดียวกันกับในบทที่สิบ ในแนวเดียวกับเสียงฟ้าร้องทังเจ็ด
เพราะพระองค์มิได้เพียงทรงยุติการประยุกต์เชิงพยากรณ์ของเวลาไว้ ณ ที่นั้นเท่านั้น แต่ยังทรงระบุด้วยว่า
ในสมัยแห่งการเปาเตอร์ของทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ด ความสลับของพระเจ้าจะถึงความสำเร็จด้วย

ข้อความคู่ขนานในดาเนียลบทที่สิบสองระบุว่า เมื่อการกระจัดกระจายสิ้นสุดลงในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2023 การทำให้การประทับตราของประชากรของพระเจ้าสำเร็จนั้นก็จะเสร็จสิ้นด้วย ดั้งที่แสดงไว้โดยการเปาเตอร์ของทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ด ซึ่งเกิดขึ้นพร้อมกับที่พระคริสต์ทรงยกพระหัตถ์ขึ้นและทรงปฏิญาณในข้อความคู่ขนานทั้งสองตอน.

ช่วงเวลาเชิงพยากรณ์แรกและช่วงเวลาเชิงพยากรณ์สุดท้ายของข่าวสารสามส่วนในดาเนียลบทที่สิบสองมีลักษณะประทับแห่งอัลฟาและโอเมกา ช่วงเวลาแรกในข้อเจ็ดระบุถึงจุดสิ้นสุดของช่วงเวลาเดียวกันอย่างแท้จริง ซึ่งข้อสิบสองซึ่งถึงจุดเริ่มต้นของเวลานั้น ในระหว่างข้อเจ็ดและข้อสิบสอง ประวัติศาสตร์แห่งวาระสุดท้ายตั้งแต่ปี 1989 จนถึงการสิ้นสุดแห่งพระกรุณาที่ทรงอดกลั้นไว้ได้ถูกนำเสนอไว้ในท่ามกลางช่วงอัลฟาแห่งข้อเจ็ดและประวัติศาสตร์โอเมกาแห่งข้อสิบสอง การกบฏครั้งสุดท้ายของมนุษยชาติตั้งแต่กฏหมายวันอาทิตย์จนกระทั่งมีคาเอลทรงลุกขึ้นได้ถูกนำเสนอไว้ และสิ่งนี้ก็ถูกนำเสนอไว้ในบทเดียวกันนั่นเองซึ่งมีคาเอลทรงลุกขึ้น.

การกบฏแห่งช่วงกลางนั้น โดยหลักแล้วเป็นประวัติศาสตร์ภายนอกของการกบฏ แต่สามสิบปีแรกเป็นประวัติศาสตร์ภายในของการเตรียมบรรดาปุโรหิตผู้ซึ่งเผชิญหน้าโดยตรงกับกองกำลังภายนอกที่ถูกแทนไว้ในช่วง 1260 ซึ่งตามมา

ช่วงกลางเป็นภาพแทนการกบฏของอักษรลำดับที่สิบสามแห่งอักษรฮีบรู และประสานเข้ากับส่วนภายใน ขณะที่มันถ่ายทอดสงครามครั้งสุดท้ายของความขัดแย้งอันยิ่งใหญ่บนดาวเคราะห์โลก ในขณะที่เวลาแห่งพระกรุณายังไม่สิ้นสุด

การผสานกันของภายนอกและภายในนี้ยังเป็นสารแห่งนิมิตสุดท้ายของดาเนียลด้วย ซึ่งมีแม่น้ำฮิดเดเคลและสามบทเป็นตัวแทน อันซึ่งยังมีลายเซ็นของอัลฟาและโอเมกา และถูกก่อสร้างขึ้นบนโครงสร้างแห่งความจริง

บทแรกและบทสุดท้ายกล่าวถึงการประทับตราประชากรของพระเจ้า

ซึ่งถูกพรรณนาเป็นดวงดาวที่สองสว่างเป็นนิตย์

บทกลางแห่งการกบฏซึ่งประวัติศาสตร์เดียวกันซึ่งถูกนำเสนอในข้อสิบเอ็ดพร้อมกับช่วงเวลา 1290 ปี ซึ่งเป็นข้อกลางในโครงสร้างเดียวกันนั่นเอง

เมื่อพระคริสต์ทรงใช้พระหัตถ์ของพระองค์ภายในโครงสร้างเชิงพยากรณ์ สิ่งนั้นเป็นตัวแทนของความจริงหลายประการ

แต่ก็เป็นตัวแทนของหนทางซึ่งพระองค์กำลังทรงนำชนชาติของพระองค์ดำเนินอยู่ด้วย

การสำแดงของพระเยซูคริสต์เริ่มถูกเปิดเผยในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2023

การเปิดเผยนั้นรวมถึงการเปิดเผยฟ้าร้องทั้งเจ็ดและข่าวสารของดาเนียลตามที่แสดงไว้ในบทที่สิบสอง

การเปิดเผยนั้นเกิดขึ้นภายในประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นของข้อที่สิบ ซึ่งเริ่มต้นในปี ค.ศ. 1989

และสิ้นสุดลงที่กฏหมายวันอาทิตย์ ในประวัติศาสตร์นั้น ชนชาติของพระเจ้าจะได้รับการประทับตรา

และพวกเขาได้รับการประทับตราโดยการเทพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมา

การเทพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมาครั้งสุดท้ายถูกระบุไว้ในวิวรณ์บทที่แปด

ซึ่งที่นั่นมันถูกแทนไว้ว่าเป็นตราดวงที่เจ็ด และเพราะฉะนั้นจึงเป็นตราดวงสุดท้าย

สิ่งนี้แห่งเผ่ายูดาห์ได้ทรงมีชัยในบทที่ห้าเพื่อทรงเปิดหนังสือม้วนที่ถูกผนึกไว้ด้วยตราทั้งเจ็ด

ตราประทับดวงที่หกได้ยกคำถามขึ้นมาในตอนท้ายของบทที่หก โดยถามว่า

ผู้ใดจะสามารถยืนหยัดอยู่ได้ในช่วงเวลาที่ไม่มีการเป็นคนกลางเพื่อบาปอีกต่อไป

เพราะว่าวันใหญ่แห่งพระพิโรธของพระองค์มาถึงแล้ว และผู้ใดจะสามารถยืนหยัดอยู่ได้? วิวรณ์ 6:17

บทถัดไป หรือจะกล่าวว่า ข้อต่อไป ได้นำเสนอการประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน และชนเป็นอันมากที่ถูกรวบรวมเข้าสู่อาณาจักรของพระเจ้าในช่วงวิกฤตแห่งกฎหมายวันอาทิตย์ คนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนนั้นคือคำตอบต่อคำถามของตราดวงที่หก หลังจากที่พวกเขาถูกพรรณนาไว้ในบทที่เจ็ดแล้ว บทที่แปดจึงระบุถึงการที่ตราดวงที่เจ็ดและดวงสุดท้ายถูกเปิดออก

และเมื่อพระองค์ทรงเปิดตราดวงที่เจ็ด ก็เกิดความเจ็บช้ำในสวรรค์ประมาณครึ่งชั่วโมง และข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์หั่งเจ็ดซึ่งยืนอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้า และมีแตรเจ็ดคันประทานแก่ทูตเหล่านั้น แล้วทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งมาหยุดยืนอยู่ที่แท่นบูชา ถูกระถางทองคำ และมีเครื่องหอมเป็นอันมากประทานแก่ทูตองค์นั้น เพื่อให้ถวายพร้อมกับคำอธิษฐานของธรรมิกชนทั้งปวงบนแท่นบูชาทองคำซึ่งอยู่เบื้องพระที่นั่ง และควันของเครื่องหอมนั้นซึ่งขึ้นไปพร้อมกับคำอธิษฐานของธรรมิกชน ก็ลอยขึ้นไปเบื้องพระพักตร์พระเจ้าจากมือของทูตสวรรค์องค์นั้น และทูตสวรรค์องค์นั้นก็หยิบกระถางไฟมา บรรจไฟจากแท่นบูชาให้เต็ม แล้วเหวี่ยงลงมายังแผ่นดินโลก; และบังเกิดมีเสียงต่าง ๆ มีฟ้าร้อง มีฟ้าแลบ และมีแผ่นดินไหว วิรรณ์ 8:1-5

“ไฟ” ซึ่งในอิสยาห์บทที่หกถูกนำเสนอเป็น “ถ่าน” และซิสเตอร์ไวท์ระบุว่า เป็นสัญลักษณ์แห่งการชำระให้บริสุทธิ์ ถูกนำออกมาจากแท่นบูชาและเหวี่ยงลงมายังแผ่นดินโลก “ไฟ” จากสวรรค์ในวันฟื้นเทออสต์ปรากฏเป็นเส้นเหมือน “ไฟ” “ไฟ” คือสิ่งที่ผู้สงสารแห่งพันธสัญญาทรงใช้เพื่อชำระบุตรทั้งหลายของเลวีให้บริสุทธิ์

“ผู้ทรงถือพลั่วฝังอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ และพระองค์จะทรงชำระลานนาวดของพระองค์ให้หมดจดทั่วถึง และจะทรงรวบรวมข้าวสาลีของพระองค์เอาไว้ในถังนาง’ มัทธิว 3:12 นี่เป็นคราวหนึ่งแห่งการชำระให้บริสุทธิ์ โดยถ้อยคำแห่งความจริง แกลบกำลังถูกแยกออกจากข้าวสาลี เพราะพวกเขาเต็มไปด้วยความหยิ่งทะนงและความชอบธรรมในตนเองเกินกว่าจะยอมรับคำตักเตือน และรักโลกมากเกินกว่าจะยอมรับชีวิตแห่งความถ่อมตน หลายคนจึงหันหลังให้พระเยซู หลายคนยังคงกระทำเช่นเดียวกันนี้อยู่ในทุกวันนี้ จิตวิญญาณทั้งหลายกำลังถูกทดสอบในวันนี้ ดังเช่นที่เหล่าสาวกเหล่านั้นเคยถูกทดสอบในธรรมศาลาที่คาเปอร์นาอุม เมื่อความจริงถูกนำมาประชิดถึงจิตใจ พวกเขาเห็นว่าชีวิตของตนไม่สอดคล้องกับพระประสงค์ของพระเจ้า พวกเขาเห็นถึงความจำเป็นแห่งการเปลี่ยนแปลงตนเองอย่างสิ้นเชิง แต่พวกเขาไม่เต็มใจที่จะรับเอางานแห่งการปฏิเสธตนเองนั้นขึ้นทำ เพราะฉะนั้น เมื่อบาปของพวกเขาถูกเปิดเผย พวกเขาจึงโกรธเคือง พวกเขาจากไปด้วยความขุ่นเคืองใจ ดังเช่นที่เหล่าสาวกละจากพระเยซูไป โดยบ่นพึมพำว่า ‘คำนี้ช่างยากนัก ใครจะฟังได้?’ The Desire of Ages, 392.

ไฟคือสิ่งที่ลงมาบนเครื่องบูชาของอิสยาห์ ดังเช่นที่ได้เกิดขึ้นกับเครื่องบูชาของกิเดโอนถวายแด่ทูตสวรรค์ “ไฟ” แห่งการชำระให้บริสุทธิ์นั้นคือพระวาระของพระเจ้า เพราะการถูกทำให้บริสุทธิ์ ก็คือการได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยพระวาระของพระองค์ “ไฟ” ที่ถูกโยนลงมายังแผ่นดินโลกเมื่อดวงตราดวงที่เจ็ดถูกเปิดออกนั้น บ่งชี้ถึงการประทานฤทธิ์เดชแก่ชาวสารเชิงพยากรณ์ซึ่งถูกเปิดผนึกในวาระสุดท้าย ระหว่างการเปาแตรคันที่เจ็ด

ระหว่างความสำเร็จอย่างถึงที่สุดและสมบูรณ์ของเหตุการณ์ทั้งหลายซึ่งถูกแทนไว้โดยฟาร์องท์เจ็ด และได้รับการยืนยันโดยช่วงเวลาเชิงพยากรณ์สามช่วงในดาเนียลบทที่สิบสอง ซึ่งถูกปิดผนึกไว้จนถึงวาระสุดท้าย

วิวรณ์ของพระเยซูคริสต์ซึ่งถูกเปิดผนึกออกก่อนสิ้นสุดระยะเวลาแห่งการทดลองของมนุษย์—รวมถึงการเปิดผนึกฟาร์องท์เจ็ด การยกตราประทับดวงที่เจ็ดออก การเปิดผนึกดาเนียลบทที่สิบสอง และการเปิดผนึกประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นของข้อสี่สิบบทที่สิบเอ็ดแห่งดาเนียล ซึ่งเป็นประวัติศาสตร์เดียวกันนั่นเองที่ทูตสวรรค์ได้ทูลถามบรูซผู้สวมผ้าปานว่า จุดจบของการอัศจรรย์เหล่านี้จะเป็นเมื่อใด.

บรูซผู้สวมผ้าปานนั้นตอบและกล่าวว่า—เมื่อท่านมาถึงบทสรุปของเวลาการรอคอยในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2023 ท่านก็มาถึงประวัติศาสตร์แห่งการประทับตราของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนแล้ว

ท่านยังกล่าวอีกว่า—เมื่อสิ้นสุดสามวันครึ่งเชิงสัญลักษณ์แห่งวิวรณ์บทที่สิบเอ็ด ข่าวสารเชิงพยากรณ์จากพระธรรมดาเนียลจะถูกเปิดผนึก ดังที่ถูกระบุเป็นแบบโดยเวลาแห่งอวสานในปี 1798 ความจริงที่จะถูกเปิดผนึกในเวลานั้น เมื่อสิ้นสุดสามวันครึ่งเชิงสัญลักษณ์ จะอยู่ในเก้าข้อนี้เองจากพระธรรมดาเนียล ซึ่งชำระและให้คำนิยามถึงการผนึกและการเปิดผนึกพระธรรมดาเนียล.

เราจะดำเนินเรื่องเหล่านี้ต่อไปในบทความถัดไป

“เมื่อพระคริสต์เสด็จมายังโลกนี้ ธรรมนิยมประเพณีที่ได้สืบทอดกันมาจากชนรุ่นหนึ่งสู่อีกรุ่นหนึ่ง และการตีความพระคัมภีร์ตามความคิดของมนุษย์ ได้ปิดบังความจริงซึ่งมีอยู่ในพระเยซูไว้จากมนุษย์ ความจริงถูกฝังอยู่ใต้กองทับถมแห่งธรรมประเพณี ความหมายฝ่ายจิตวิญญาณของพระธรรมอันศักดิ์สิทธิ์ได้สูญหายไป เพราะมนุษย์ได้ปิดประตูแห่งทรัพย์สมบัติสวรรค์ไว้ด้วยความไม่เชื่อของตน ความมืดปกคลุมแผ่นดินโลก และความมืดที่ปกคลุมชนทั้งหลาย ความจริงทอดพระเนตรลงมาจากฟ้าสวรรค์สู่แผ่นดินโลก แต่ไม่มีทีใดเลยที่เผยให้เห็นรอยประทับแห่งพระเจ้า ความมืดมัวประหนึ่งผ้าคลุมแห่งความตายได้แผ่ปกคลุมไปทั่วพิภพ”

“แต่สิ่งหนึ่งแห่งเผ่ายูดาห์ได้ทรงมีชัย พระองค์ทรงเปิดตราประทับซึ่งปิดม้วนหนังสือแห่งพระโอวาทของพระเจ้าไว้ โลกได้รับอนุญาตให้ฟังดูความจริงอันบริสุทธิ์ ปราศจากการปลอมปน ความจริงนั่นเองได้เสด็จลงมาเพื่อเปิดม่านแห่งความมืดออกและขีดขวางความหลงผิด พระอาจารย์องค์หนึ่งได้ทรงถูกส่งมาจากสวรรค์พร้อมด้วยความสว่างที่จะส่องมนุษย์ทุกคนที่เข้ามาในโลก มีชายและหญิงผู้แสวงหาความรู้อย่างกระตือรือร้น คือพระวณะแห่งคำพยากรณ์อันแน่นอน และเมื่อสิ่งนั้นมาถึง ก็เป็นดังความสว่างที่สองอยู่ในที่มืด” Spalding Magan, 58.

“พวกธรรมจารย์และพวกฟาริสีอ้างตนว่าอธิบายพระคัมภีร์ แต่พวกเขาอธิบายตามแนวความคิดและธรรมนิยมประเพณีของตนเอง ขนบธรรมเนียมและหลักเกณฑ์ของพวกเขากลายเป็นสิ่งที่เข้มงวดรัดกุมยิ่งขึ้นเรื่อย ๆ ในความหมายฝ่ายจิตวิญญาณ พระวณะอันศักดิ์สิทธิ์จึงกลายเป็นเสมือนหนังสือที่มีตราประทับผนึกไว้สำหรับประชาชน ปิดกั้นความเข้าใจของพวกเขา” Signs of the Times, May 17, 1905.